

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 15 0 U 000930 12 Uvp
Banja Luka, 20.02.2013. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Zlatka Kulenovića, kao predsjednika vijeća, te Smiljane Mrše i Edine Čupeljić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi I.Č. iz B., ... (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 03/4-560-18-3/02 od 30.05.2011. godine, tuženog Ministarstva ... RS, u predmetu utvrđivanja statusa ratnog vojnog invalida, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Trebinju broj 15 0 U 000930 11 U od 01.02.2012. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 20.02.2013. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se uvažava presuda Okružnog suda u Trebinju broj 15 0 U 000930 11 U od 01.02.2012. godine, se preinačava tako da se tužba odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom uvažanjem tužbe poništen je uvodno označeni akt tuženog kojim je ukinuto rješenje Odjeljenja za ... Opštine B. broj 11.05/560-131/09 od 27.07.2009. godine, a kojim je izvršeno prevođenje rješenja istog organa broj 05-560-227/05 od 27.12.2005. godine. Navedenim rješenjem tužiocu je bio priznat status ratnog vojnog invalida (RVI), V kategorije sa 70% invaliditeta trajno po osnovu oboljenja, a poništenim (osporenim) rješenjem je odlučeno da se tužiocu prizna status RVI VII kategorije sa 50% invaliditeta trajno.

U obrazloženju te presude se navodi da je tužilac imao učešće u ratu od 03.10.1991. do 30.06.1996. godine i da ponovni nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije donijet u izvršenju presude tog suda broj 15 0 U 000746 11 U od 09.03.2011. godine, nije dao valjane i pouzdane razloge za utvrđenje stepena vojnog invaliditeta tužioca od 50% u skladu sa primjenjenom ocjenskom tačkom T 150 d 100%, što da je u potpunoj kontradikciji sa ranijim nalazima i mišljenjima nadležnih ljekarskih komisija, kao i otpusnom listom VMA B. od 28.02.1994. godine na osnovu kojih dokaza je tužiocu duži vremenski period bio priznat stepen invalidnosti od 70%, a što je u postupku revizije osporeno i pored očiglednog napredovanja navedene bolesti. Sud je zaključio da drugostepena ljekarska komisija nije dala nalaz i mišljenje nakon obavezne bolničke opservacije na neurološkom odjeljenju sa utvrđenim elementima bitnim za ocjenu procenta invaliditeta, zbog čega nema valjanog razloga za primjenu člana 10. Pravilnika o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta ("Sl. glasnik RS" broj 31/10 u daljem tekstu: Pravilnik).

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tuženi pobija njenu zakonitost zbog povrede Zakona, drugog propisa ili opšteg akta. Navodi da je u potpunosti utvrdio činjenično stanje, a na osnovu postupka u kojem je pribavljen nalaz i mišljenje nadležne ljekarske komisije kojima su dati razlozi za utvrđeni procenat vojnog invaliditeta tužioca po osnovu bolesti s obzirom na uticaj vršenja vojne službe na pogoršanje oboljena kod tužioca. Smatra da je neprihvatljiv stav suda da je tužilac morao biti obavezno prisutan prilikom organa vještačenja, jer je tužilac prethodno neposredno pregledan dana 27.05.2010. godine, tako da njegov neposredni pregled nije bio neophodan što da proizlazi iz odredbe stava 2. člana 8. Pravilnika. Kako dodaje, nadležna ljekarska komisija se u svom nalazu i mišljenju ne poziva na ocjenu i mišljenje Niže vojno ljekarske komisije od 30.09.1994. godine, a neosnovano sud izvodi zaključak u pogledu bolesti tužioca prema otpusnoj listi VMA B. od 28.02.1994. godine preuzimajući ulogu vještaka medicinske struke u pogledu uzroka nastanka bolesti tužioca. Ističe da nije obavezno izvršiti bolničku opservaciju od strane medicinske ustanove jer je nadležna ljekarska komisija na osnovu priložene medicinske dokumentacije utvrdila da ista nije potrebna s obzirom da je prihvaćena ocjenska tačka T 150 d prema kojoj je predviđeno oštećenje organizma od 100%. Vještačenjem je, kako se dodaje, utvrđeno da je bolest tužioca nastala kao posljedica porođajne traume, dakle poznatog uzroka, pa je tužiocu zbog toga srazmjerno priznat dio vojnog invaliditeta od ukupnog oštećenja organizma. Predložio je da se presuda preinači i tužba odbije kao neosnovana.

U odgovoru na zahtjev tužilac je istakao da tuženi izbjegava postupiti po presudama Okružnog suda u Trebinju, zbog čega se takvo ponašanje tuženog može protumačiti kao stvaranje pravne nesigurnosti i nepoštivanja sudskih odluka. Predložio je da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik RS" broj 109/05 i 63/11 u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Osporeni akt je zasnovan na nalazu i mišljenju drugostepene ljekarske komisije od 24.05.2011. godine u kojem je navedeno da u medicinskoj dokumentaciji tužioca ne postoji nijedan dokument na osnovu kojeg bi se moglo utvrditi da je neki drugi razlog, osim porođajne traume, mogao biti uzrok epileptičnih napada kod tužioca. Navodi se da je obrazloženje prvostepene ljekarske komisije dato u direktnoj suprotnosti sa priloženom medicinskom dokumentacijom kako u pogledu vremena nastanka poremećaja tako i o uzroku nastanka istog. Navodi se da je propustom odgovarajućih državnih organa, tužilac bio vojno angažovan bez odgovarajuće procjene njegove vojne sposobnosti pri čemu, kako se dodaje, dio odgovornosti snosi i tužilac, jer da je bio dužan prijaviti postojanje oboljenja kod vojnog angažovanja. S obzirom da je u toku vojnog angažovanja bio bez odgovarajućeg liječenja zaključeno je da njegovo vojno angažovanje može biti uzrokom pogoršanja bolesti koja je postojala prije angažovanja u VRS, pa je cijenjen po T 150 d od 100%, a zbog neadekvatnog liječenja i posljedica pogoršanja osnovne bolesti, dio vojnog invaliditeta je utvrđen u visini od 50% trajno.

Ovaj Vrhovni sud nalazi da je obrazloženje drugostepene ljekarske komisije jasno i potpuno i da je dato u skladu sa odredbom člana 10. Pravilnika. Razlozi koji su navedeni u obrazloženju pobijane presude (da je bila potrebna bolnička opservacija i da tužilac nije neposredno pregledan od strane ljekarske komisije te da je duži vremenski period imao priznat status RVI V kategorije), nisu razlozi zbog kojih bi bila dovedena u sumnju zakonitost osporenog akta koji je zasnovan na naprijed navedenom nalazu i mišljenju ljekarske komisije. Tužilac ne navodi iz kojih razloga bi njemu bio utvrđen veći procenat invaliditeta, odnosno argumentovano ne dovodi u sumnju utvrđeni procenat udjela vojnog invaliditeta od 50%. S obzirom da nema medicinske dokumentacije o njegovom liječenju u toku služenja u VRS, odnosno neposredno nakon otpuštanja iz VRS, a kod činjenice da je nadležna ljekarska komisija dala dovoljno jasno obrazloženje u pogledu vojnog invaliditeta tužioca, navodi zahtjeva tuženog se ukazuju osnovanim, a pobijana presuda nezakonitom, zbog čega je odlučeno kao u izreci ove presude.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi su ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS-a, pa se zahtjev tuženog za njeno vanredno preispitivanje uvažava i ta presuda preinačava na osnovu odredaba člana 40. stav 1. i 2. tog zakona, tako da se tužba odbija kao neosnovana jer nisu ostvareni razlozi za poništenje osporenog akta predviđeni odredbama člana 10. ZUS.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Zlatko Kulenović

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić